

2019. December

9. szám

Otthon-15 éves

A biharkeresztesi Gondviselés Háza Református Idősek Otthona

Ugye nem félsz? Hisz Isten elfogad téged!

„... hozzálépve így szólt az angyal: Üdvöz légy, kegyelembe fogadott, az Úr veled van! Mária megdöbbsen a szavakra, és fontolgatta, mit jelenthet ez a köszöntés. Az angyal ezt mondta neki: Ne félj, Mária, mert kegyelmet találtál Istennél!”

Lukács ev. 1,28-30.

Mindez a hatodik hónapban történt – már-már a szíve alatt Keresztelő Jánost hordó Erzsébet áldott állapotának hatodik hónapjában. Hiszen Isten már előbb is munkálkodott, bár az ember halandó léteiben csak részeket, rétegeket, szakaszokat láthat belőle. Áldott az Isten, hogy cselekvése nem velem kezdődik és nem is velem ér véget.

Mária neve azt is jelenti: „látó”. Nemigen gondolhatta, hogy mi mindent láthat majd szemével és hitével. „Üdvöz légy!” köszön rá az angyal, valójában azt (is) mondja: „Örülj!”. Egy fiatal menyasszony, egy kamasz

lányka hallja a különös szót, melyben az öröm, az elfogadottság, a kegyelem, s a jóakarát üzenete hangzik. Pedig ő maga a kor gondolkodása szerint fiatal korából, neméből, helyzetéből adódóan egy súlytalan kis senki. Mégis azt az üzenetet hallja, hogy maga Isten tekintett rá; hogy nincs mitől félnie; hogy semmi nem futamíthatja vagy félemlítheti meg. Miért? Mert Isten kegyelmébe, jóságába fogadta, megajándékozta őt. Isten nem csak (sőt gyakran éppen nem) a világ szerint alkalmasokat választja. De akit kiválaszt, ahhoz elküldi az ő követét és vele az üzenetet. Isten így cselekszik: teremtményével nem annak érdeme, helyezete, társadalmi megítélése, hanem az ő saját jósága szerint bánik.

Mária természetesen megdöbbsen, s fontolgatta mit jelenthet mindez. Fontolgtat majd mást is, nehezebb, félelmetes szavakat, melyek törként járnak majd át a szívére. Most azonban a bátorító üzenet szól: Ne félj, mert kegyelmébe fogadott az Isten.

Ó, mennyire kell ez az üzenet nekünk is! Az a bizonyosság, hogy Isten mellett örömünk és megelégedettségünk lehet. Hogy Isten jóval ajándékozz meg, mert ő maga jó. Hogy amikor Isten kegyelmével jön hozzánk, akkor a megbocsátást is hozza, felajánlja. Isten mindezzel valójában azért ajándékozz meg, hogy engesztelést szerezzen a máskülönben menthetetlen ember számára. Mert a Karácsony nem a jászolbólcsőben sírdogáló kisjézuska romantikájáért van, hanem az engesztelés, a bűnbocsánat véres valóságáért. Azért, hogy Isten jóindulata, jóakarata, kegyelme, s az ebből fakadó öröm újra átszöjje az Isten mellett élő ember testi-lelki életét.

Mária kegyelembe fogadott, a gyermek Jézus kegyelemben növekszik, s Jézus Krisztus megváltó munkáját megkezdve majd a kegyelem ígéit hirdeti. Embereknek lehetetlen, de Istennek lehetséges. S nem csupán a Szentlélektől fogantatás, hanem a megváltás, a bűnök bocsánata, az üdvösség.

Ezért hát, ugye, nem félsz? Hisz kegyelmébe fogadott az Isten!

Nagy Zsoltné

Intézményünk idén ünnepli fennállásának 15. évfordulóját. Megkérdeztük alapító munkatársainkat.

- Miért jelentkeztél a Gondviselés Házába dolgozni és miért tartottál ki ennyi ideig?

S. O. – Az önkormányzattól való eljövetelem után munkanélkültre kerültem, közben az otthon építkezésénél vállaltam alkalmi munkát. Már akkor gondoltam arra, hogy szívesen dolgoznék itt. Szívesen vállaltam részt az otthon elindításában. Örömet okozott, hogy a lakóknak több mindenben tudtam segíteni.

T. A. – Munkanélküliként, a munkaügyi központ által indított szociális gondozó és ápoló tanfolyamra jártam. Ezzel egyidőben épült, vagyis átalakult a Gondviselés Háza, a régi Kollégium. Ekkor hallottam róla, hogy keresnek minden területre dolgozókat. Jelentkeztem és nagyon örültem, hogy felvettek.

F. F. – Lejárt a gyesem, nem volt munkahelyem. Akkor indult a Gondviselés Háza, felvettek, mint mosónőt, azóta itt vagyok. Szeretem a munkám, amit végzek és meg is becsülik. Ezért tartottam ki ennyi ideig.

B. R. J. – Szeretem az embereket, szeretek segíteni, úgy érzem erre vagyok elhivatott. Azt csinálhatom, amit szeretek, jó a közösség, a légkör, adottak a tárgyi feltételek.

N. Zs. – Isten úgy alakította a családuk életét, hogy az építkezés megkezdésének évében lett a férjem biharkeresztési lelkipásztor, én pedig ezt a szolgálati lehetőséget kaptam. Hálás vagyok ezért a munkáért.

F. E. – Az intézmény építésekor gondoltam arra, hogy jó lenne itt dolgozni és éppen munkahely váltásban voltam. Az isteni gondviselés ide vezérelt, szeretek itt dolgozni.

Cs. I. – Munkahelyet kerestem. Pedagógusi képesítésem lehetővé tette, hogy további képzés után a segítségnyújtás egy másik formájában vegyek részt. Mentálhigiénikusként sok örömet leltem ebben a szakmában.

P. Gy. – Nem volt munkahelyem. Azért tartottam ki, mert szeretek itt dolgozni.

S.O. - Seres Olivér, T.A. - Tóth Annamária, F.F. - Pónyad Ferencné,
B.R.J. - Balusné Ronyecz Júlia, N.Zs. - Nagy Zsoltné, F.E. - Fekete
Melka, Cs.I. - Csorba Ildikó, P. Gy. - Pataki Gyuláné

Ő, még van időm

...az idő is úgy fut, észrevétlenül, és mégis előttünk az életünk előtt, percek, napok, évek- sohase tudhatjuk, mikor áll be a pillanat, amit úgy nevezünk: késő...

Amit az idő egyszer elmulasztott, azt nem lehet újjáteremteni.

Ha húsz év múlva visszatekintesz, jobban fogod sajnálni azokat a dolgokat, amiket nem tettél meg, mint azokat amit igen. A megbánás sokszor eljön az életünk során, de legerősebb amikor halálos ágyunkon fekszünk, és tisztába vagyunk azzal, hogy nincs több lehetőségünk. A legtöbb amit egymásnak a családnaknak adhatunk, az az egymásra fordított időnk, ne vesztessük el azokat a pillanatokat, amik később fojtogatnak és szívünket markolásszák!

Húzd fel a horgonyt, és evezd ki a biztonságos kikötőből, barangolj, álmodj, éld meg a pillanatot szeretteiddel, mindenkivel, aki kicsit is fontos neked!

SOHA NINCS ELÉG IDŐNK

Berei Zsoltné

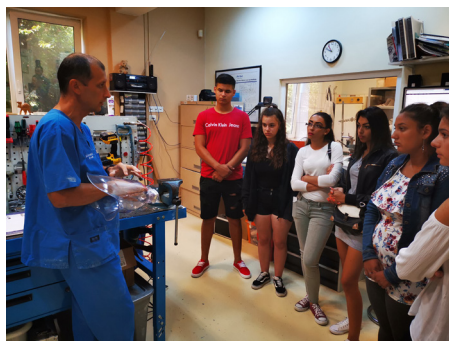
NYÁRI GYAKORLAT

Otthonunkban nyári gyakorlatokat folytató szociális gondozó és ápoló szakos diákok négy hetes ittlétük alatt nagyon lelkesen végezték feladatukat. Ízelítőt kaptak a gondozási folyamat minden stádiumában. Illedelmes viselkedésükkel, odafigyelésükkel és szorgalmukkal kivívták a dolgozók és lakók elismerését. Azzal, hogy rendszeresen, időben érkeztek az otthonba bizalmat szereztek és egyre több és érdekesebb feladatot bízhattunk rájuk. A munkafolyamat mindig jó hangulatban telt, tapintható volt az a nyitottság, ami az új információ elsajátításához szükséges. Ápoló kollégáink, akik a legtöbb időt töltötték a diákokkal megjegyezték, hogy érdeklődők és lelkesek voltak. Éppen ezért döntöttünk úgy, hogy nyárigyakorlati idejük utolsó napján egy nagyváradi szakmai nappal és városnézéssel jutalmazzuk meg diákjainkat. Kirándulásunk első állomása a TheraNova Ortézis és Protézis központ volt, ahol Pap József által betekintést kaphattunk a művégtagok készítésének világába, a tervezéstől a kivitelezésig. Érdekes volt meg tapasztalni, hogy a tudomány, a szakma milyen hatékonyan járul hozzá a szükségben lévők élet minőségének javításához.

Ezt követően a Caritas Catolica Szent Erzsébet Idősek Otthonát

látogattuk meg. Nagy szeretettel fogadtak bennünket, beszélgettünk a lakókkal, akik élettapasztalatukra hivatkozva életvezetési tanácsokkal látták el tanulóinkat. Az otthon munkatársai szakmai tanácsaikat, ellátással kapcsolatos ismereteiket osztották meg velünk.

Zárásként egy bevásárlóközpontba mentünk egy kicsit csatangolni majd hazafele Nagyvárad központját tekintettük meg.

Készülődés

Nagyon sok vonatkozásban gondolhatunk a „készülődés” szóra.

A latin – magyar szótárban a „készülődés valamire” megfelelője a „meditatio”. A hétköznapi nyelvben a meditacio szó egészen mást takar. Elmélkedünk, gondolkodunk, akár imára is értendő. De ha jobban kiveséznénk a szó mondanivalóját, akkor ráébredhetünk arra, hogy azzal az indítatással, hogy meditálunk, azzal már a lelkünket is felkészítjük valamire: akár egy jobb életre, akár a túlvilági életre vagy jobb emberré váljunk.

A „készülő” szó a latin – magyar szótárban az „aspirans” szónak felel meg. Az aspirans szó még vágyódást is jelent, vágyódni valamire. Készülődés közben máris vágyakozhatunk arra a dologra, amire készülünk.

Ha végiggondoljuk a napunkat máris készülődéssel kezdődik. Reggel munkába, iskolába, óvoda, boltba megyünk. Ahhoz el kell készülni.

Készülhetünk egy vizsgára, egy állásinterjúra, egy születésnapra, egy ünnepre, egy vásárra, egy színházi előadásra, az orvoshoz vizsgálatra. Minden esetben a környezetünket, lelkületünket felkészítjük az adott helyzetre. Sőt, annak megfelelően öltözünk fel.

Így van ez az adventi időszakkal is. Olyan gyönyörű periódusa az évnek, amikor nem csak a házunkat, környezetünket öltöztetjük ünneplőbe, hanem mintha az egész világ csilingelne. Természetesen érezhető egy nagyon erős üzleti árnyalata is az adventnek, hogy már nem is nézik a kereskedők a naptári idejét a Krisztusi várakozásának kezdetét. Nekünk már más dolgunk ezzel nincs, mint a tulajdonképpeni kezdetétől az Adventnek készülődünk lelkileg az Üdvözítő megszületésére.

Pap Teréz

JÓ HANGULATBAN TELIK A NŐSZÖVETSÉGI TAGOK, KLUBOSOK ÉS LAKÓK CSIGACSINÁLÓJA

Hívogató

Hét éve már klubtag vagyok
Minden kedden elsétálok

Nagyon jókat beszélgetünk
Néha-néha nevetgélünk

Sok szép dolgot is alkotunk
Nem csak mindig diskurálunk

Van ki színez, ki papírt vág
Közben iszunk egy-egy teát

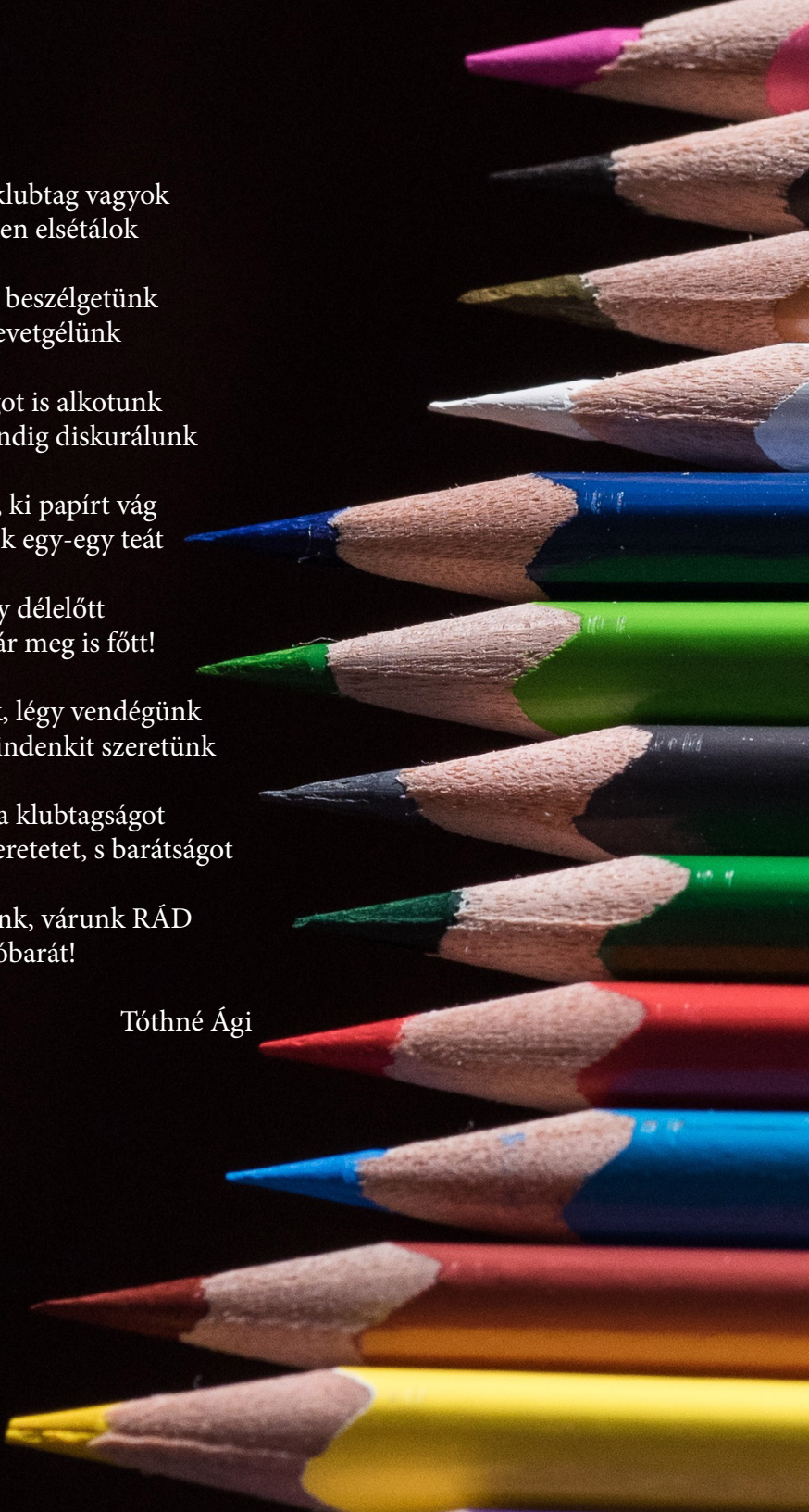
Így telik el egy délelőtt
És az ebéd már meg is főtt!

Gyere közénk, légy vendégünk
Mert „Mi” mindenkit szeretünk

Kóstold meg a klubtagságot
Kapsz érte szeretetet, s barátságot

Térj be hozzánk, várunk RÁD
Ezt kéri egy jóbarát!

Tóthné Ági

Iskolás és ovis gyerekek idősek napi köszöntése

Október elseje minden évben az idősek világnapja.

Ebből az alkalomból ünnepi műsorral készült időseinknek a Gárdonyi Zoltán Református Általános Iskola és AMI 3. osztálya és a Biharkeresztesi Szivárvány Óvoda és Bölcsőde Teknőc csoportja.

Lakóink és a városból érkezett idősek ugyanolyan szeretettel várták a gyerekeket, mint amilyennel ők készültek. A nagyobbak furulya játékokkal hosszú versekkel, gyönyörű egyházi énekekkel kápráztatták el az időseket.

A kicsik körjátékokat táncoltak verseltek, és mondókáztak. Édes csicsergő hangjukkal mosolygottak meg mindenkit.

A gyerekek apró kezükkel ajándékot is készítettek, amit nagyon sok szeretettel nyújtottak át, a szemüket törölgető meghatódott néniknek és bácsiknak.

Köszönjük szépen, hogy eljöttek hozzánk! Külön köszönjük a felkészítő pedagógusoknak a munkájukat!

Nagyné Kiss Andrea

OTTHON AZ OTTHONBAN

„Öreg fát nehéz átültetni” - sokszor halljuk ezt a szólást idős emberekkel kapcsolatban, ha valamilyen okból életformát, lakóhelyet kell változtatniuk. Valóban nehéz, de nem lehetetlen. Emlékszem, diákkoromban megcsodáltuk, amikor a Kollégium előtti parkba teherautóval-emelődaruval hoztak és ültettek el egy hatalmas fát – ma is szépen zöldell a főkapu közelében.

Nem könnyű „új” életet kezdeni annak, aki idős korában ennek az otthonnak a lakója lesz, nehéz feladat valóban otthonra találni az otthonban. De nem lehetetlen. Egy néhány gondolat hadd járuljak ehhez hozzá, mint aki magam is megjártam ezt az utat.

A külső feltételek ehhez adottak. Biztonságos körülmények, szakszerű ellátás, barátságos környezet, jó és elegendő koszt, (legalábbis nekem az, pedig elég nagyevő vagyok). Nem részletezem tovább – ezt ki-ki a maga adottságai közepette tapasztalja; van, aki önállóan, vagy segédeszközzel járva-elve, van, aki ágyhoz kötve, többnyire azonban valamilyen mértékben mindenki küszködve a betegségekkel.

Egy másik ugyancsak közkeletű szólással hadd folytassam: „a dolgok fejben dőlnek el”. Én szívesen hozzáteszem: és a szívben. Persze ennek meg vannak a külső összetevői is.

Mindjárt az első: elfogadni az említett és nem említett külső körülményeket. Nehéz elhagyni eddig volt otthonunkat, de meg kell válnunk tőle – „el kell engednünk”, ahogy szeretett hozzátartozóinkat kell, amikor elmennek a minden élők útján. S ha jól engedjük el őket, nem ellentmondás, akkor igazán velünk maradnak. Akkor nem kesergünk

azon, ami elveszett, hanem hálát tudunk adni azért, ami volt.

Sokan éljük át, hogy gyermekeink-unokáink csak látogatónak jöhetnek hozzánk – ez a mai életforma egyenes következménye. Jó, hogy úgy gondolhatunk rájuk: nekik is megnyugtató, hogy bennünket biztonságban tudnak. S ha jönnek, jöhetnek különös ünnepnapjai életünknek.

Jelentsen jó érzést, hogy emberi arcok vesznek körül. Nagy dolog, hogy nem néma magányban kell tölteni napjainkat, hanem arcokat láthatunk magunk körül, amelyek mögött sokban a miénkhez hasonló sorsok rejlenek. Milyen sokat jelent már az is, ha csak köszöntjük egymást, váltunk néhány szót, vagy leülünk egymással egy kis múltidéző, vagy jelent értékelő beszélgetésre. A közös sors összeköt bennünket.

Naponta többször – szükség szerint ki többször, ki kevesebbszer – találkozunk az intézmény munkatársaival, ápolókkal, konyhásokkal, s a többiekkel. Az ő gondoskodásuknak, figyelmességüknek, a kedves szavaknak van egy olyan üzenete, amelyet megértenünk és elfogadnunk talán a legfontosabb ahhoz, hogy valóban megtaláljuk lelkünk nyugalma a megváltozott életkörülmények között. Idős korunknak nagy élménye ez: SZÜKSÉG VAN RÁM!

Szüksége van rám embereknek: hozzátartozóimnak, gondviselőimnek, akik életem részeivé lettek itt, a Gondviselés Házában, lakótársaimnak – de mindenképp fölött teremtető és megváltó Uramnak. Igazán otthonom – ez a hajlék – és ez a világ akkor lehet, ha rá hagyatkozva, és benne bízva életem nekem kiszabott időt, s ha majd porsátorom leomlik, az kezébe tudom letenni életemet, s átlépni a végleges, örök otthonba.

- Miért vagy büszke a Gondviselés Házára?

S. O. – A kezdeti években nagyon családi hangulatú volt az Otthon mind a lakókkal, mind a munkatársakkal. Sajnos az intézmény növekedésével ez sokat változott. Az idősök ellátására nagy igény van. Igyekszem az Otthon és az idős lakóink életét megkönnyíteni, segíteni a kisebb és a nagyobb problémák megoldásában.

T. A. – Már a „gondviselés” szóban benne van az, amiért egy célért küzdünk mindannyian, akik ebben a házban dolgoznak. „Gondot” viseljünk azokról, akik ránk vannak bízva. Akkor is büszkeség tölt el ha egy lakó vagy hozzátartozója megköszöni a munkánkat.

F. F. – Munkahelyi és egyéni problémáim rugalmas kezelése.

B. R. J. – Nevéhez méltóan a lehetőségeinkhez képest mindent megtehetünk a lakóinkért. Szükség esetén segítséget kérhetnek és kapnak a dolgozók is. Jó az intézmény szellemisége, szép, tiszta a környezet, adottak a tárgyi feltételek.

N. Zs. – Sok változáson és óriási fejlődésen ment keresztül az intézmény és mi magunk is. Mint első intézményvezető nagyon a magaménak érzem. Botladozásainkkal együtt is jó közösség dolgozik együtt egy jó intézményben.

F. E – Azért, mert olyan embereken segíthetek akik rászorulnak a segítségre.

Cs. I – Jó egy olyan intézmény dolgozója lenni, ahova belépve otthonos a hangulat. Büszke vagyok arra, hogy református intézményként sikerült egy befogadó, toleráns, minden újdonság felé nyitott otthon kialakításának részese lenni. A ház a lakóért van, szoktuk mondani. Jó tudni, hogy ezt nálunk mindenki komolyan gondolja.

P. Gy. – Családcentrikus és sok embernek ad munkát.

S.O. - Seres Olivér, T.A. - Tóth Annamária, F.E. - Fónyad Ferencné,
B.R.J. - Balkusné Ronyecz Júlia, N.Zs. - Nagy Zsoltné, F.E. - Fekete
Etelka, Cs.I. - Csorba Ildikó, P. Gy. - Pataki Gyuláné

Körösszegapátiban jártunk!

Október 5-én meghívásra érkezünk Apátiba. A Napsugár Idősek Nappali Klubja fennálásuk 10. évfordulóját ünnepelte. A Gondviselés Háza autójával mentünk, Irma néni és Sanyi bácsi apáti származásúak, Erzsike, Ági, Mucika, Balázs, Laci és Én.

Megérkezésünkkor szeretettel, tisztelettel fogadtak bennünket. Külön említést érdemel, hogy a két elszármazottat milyen szeretettel fogadták. Érdeklődtek egészségük felől és az otthonba való beilleszkedésükről. Én még ilyet nem ta-

pasztaltam. A sírás környékezett, szívszorító volt a szeretet.

A megnyitót Balla Erzsébet, volt iskolaigazgató, aki maga is nyugdíjas, tartotta.

Elénekeltek a Himnuszt, Székely himnuszt, majd egy iskolás kislány verssel köszöntötte a megjelente- ket. A tornaterem megtelt ünne- peltekkel és vendégekkel.

A körösnagyharsányi táncgy- gyűttes után a 6. osztályos tanulók "Semmire semmi gondom" című jelenete következett.

Tarsoly Attila polgármester úr köszöntése után virággal és em- léklappal köszöntötték a 90-80-70 éves születésnaposokat.

A Gondviselés Háza ajándékkal köszönte meg a meghívást, melyet Ági és Balázs adott át. Verssel is köszöntötték a jelenlévőket, melyet Erzsike, Ági és Én mondtunk min- denki örömére.

A megyei önkormányzat köszön- tését követően a baptista lelkész asztali áldásával vette kezdetét az ebéd. Húsleves, krumlipüre, sült- hús, saláta sütemény. Az önkor- mányzat sütőüzemében készült a finom pogácsa, sajtos ropi. Ezt követte a hatalmas torta a 10-es gyertyával.

Ebéd után két népdalénekes szór- akoztatta a közönséget. Közben táncraperdültek az ünnepeltek. Hazainduláskor ajándékot kap- tunk. Egy logóval díszített bögrét és süteményt.

„A napsugár nem kérdezi, hogy
mennyit ér a fénye,

A napsugár nem kérdezi, hogy mit
kap majd cserébe,

A napsugár nem mérleggel, csak
tündökölve árad

Simogat és átölel, de nem kér érte árat”

József Attila

Tisztelettel,
Szűcs Andrásné
ny. óvónő, klubtag.

- Mit üzensz azoknak, akik 15 év múlva fognak itt dolgozni?

S. O. – Kívánom nekik, hogy ők is jó munkahelyi kapcsolatban töltsék napjaikat. Z idősekkel jó emberi kapcsolatokat teremtsenek, úgy gondoskodjanak róluk, mintha saját családtagjaik lennének.

T. A. – Fogadják el az idős embereket olyanoknak amilyenek, ne próbálják megváltoztatni őket, nem lehet. Minden egyes kis „öregben” meg kell találni azt a kis „szikrát” és „fényugarat” amibe bele lehet kapaszkodni. Nevetéssel, vidámsággal át lehet őket segíteni, hogy túljussanak a maguk bezárt kis világukból. Sok-sok türelemmel, megértéssel, szeretettel és főként tisztelettel lehet csak ezt a munkát végezni.

F. F. – Akik itt dolgoznak majd, családbarát környezetben dolgoznak majd.

B. R. J. – Lelkileg, szellemileg és fizikailag is megterhelő, de majd megtapasztalják, hogy nagyon megéri. Vannak egyszerűbb, de nagyon nehéz élethelyzetek is. Amikor az idős embernek ez az intézmény adja az élet lehetőségét és a családot.

N. Zs. – Küzdelmes, testet-lelket próbáló, de nagyon szép szolgálatot végzünk. Legyünk Istennek munkatársai, egymásnak felebarátai! Tegyük mindent úgy, hogy Isten örömét lelje bennünk!

F. E. – Jónak lenni jó!

Cs. I. – Gárdonyi Géza versét idézem:

„Légy az, kiből árad a nyugalom.
Légy az, kire nem hat a hatalom.
Nyújtsd oda, hol kéri a kezedet.
S menj oda, hol fázik a szeretet.”

P. Gy. – Kitartásban és szeretetben dolgozzanak.

S.O. - Seres Olivér, T.A. - Tóth Annamária, F.F. - Fónyad Ferencné,
B.R.J. - Balkusné Ronyecz Júlia, N.Zs. - Nagy Zsoltné, F.E. - Fekete
Etelka, Cs.I. - Csorba Ildikó, P. Gy. - Pataki Gyuláné

A mikulás igaz története

Szent Miklós a keleti egyház maig legtiszteltebb szentje. Kr. u. 245-ben született egy gazdag család gyermekeként. Már kisgyerek korában árván maradt, szüleitől örökölt vagyonával nagybátyjához költözött, aki érsek volt. Miklós-nak tetszett az ottani élet és ő is a papi hivatást választotta. Az évek során püspökké avatták. Vagyonán mindvégig a szegények és a gyerekek megsegítésére költötte, miközben tanított és a szeretetet hirdette.

A kolostor közelében, ahol lakott, élt egy szegény ember a 3 lányával. Egy séta közben Miklós meghallotta a lányok vitáját. Azon vitatkoztak, hogy melyikük áldozza fel magát rabszolgának, hogy megszabaduljanak a szegénységtől és egyikük férjhez mehessen.

Miklós püspök meghallva ezt a tanakodást, visszasietett a kolostorba és egy marék aranyat dobott be a lányok ablakán, majd elsielt. A lányok azt hitték csoda történt.

Másik évben újra megtörtént a csoda, a másik lánynak is adott egy marék aranyat. A lányok lépteiket hallottak az ablak alatt, kisiettek és ekkor pillantottak meg egy piros köpenyes embert.

Harmadik évben a kéményen át dobta be az aranyat ami egy harisnyába esett bele. Innen terjedt el a legenda, hogy a Mikulás piros ruhában jár és az ajándékokat az ablakban rejti el a gyerekeknek.

Teszi ezt minden évben névnapja előestéjén, december 5-én. Miklós püspök a jövőre így küldi

a mai gyerekekhez útódát a Mikulást.

Azt hiszem, hogy nem csak a gyerekek, hanem mi felnőttek és otthonunk lakói is szeretettel és izgalommal várják minden évben a pirosruhás ajándékozót. Jól esik lelkünknek a figyelmesség, gondoskodás, szeretet!

Így kívánok mindenkinek Áldott Ünnepet!

Madarász Judit

Szeretettel köszöntjük 15 éve otthonunkban élő lakóinkat.

Vass Józsefné
Rózsika néni

Bozák Józsefné
Erzsike néni

- Mit adott neked ez a munkahely?

S. O. – Sok szép emlékem van a lakókkal kapcsolatban. Lelkileg megerősödtem, munkatársi kapcsolataim többnyire jók. Volt lehetőségünk kirándulásokon, egyéb alkalmakon részt venni.

T. A. – Megtanultam az évek alatt, hogy hogyan kell egymással együtt dolgozni, segíteni, mi a fontos és a kevésbé fontos a mindennapokban. Családbarát intézmény.

F. F. – Barátokat és jó kollektívát és megbecsülést. Itt váltak számomra fontossá a keresztény értékek.

B. R. J. – Megélhetést, biztonságot, tartást, barátokat, családi légkört, segítségnyújtás lehetőségét.

N. Zs. – A lelkipásztorság mellett egy másik szakmát tanultam meg itt. Az alkotás örömét, az elesettek tiszteletét, a „szeretni és szeretve lenni” érzését kaptam ajándékul. Jó vezetőnek lenni nagyon nagy és szép feladat – naponta küzdök azért, hogy az intézmény hasznára, az ellátottak és a munkatársak javára végezzem a munkámat.

F. E. – Hitbeni életet, másként látást és sok örömet.

Cs. I. – Egy második otthon. Megtiszteltetés számomra itt dolgozni, a lakók problémáiban segítséget nyújtani, együttérezni velük örömeinkben, bánatukban.

P. Gy. – Megélhetést, megbecsülést, sok szeretetet.

S.O. - Seres Olivér, T.A. - Tóth Annamária, F.F. - Fónyad Ferencné,
B.R.J. - Balkusné Ronyecz Júlia, N.Zs. - Nagy Zsoltné, F.E. - Fekete
Etelka, Cs.I. - Csorba Ildikó, P. Gy. - Pataki Gyuláné

A Gondviselés Házában igénybe vehető szociális ellátások és egyéb szolgáltatások

Szociális ellátások:

- idősek és demensek bentlakásos ellátása (az ország egész területéről igénybe vehető)
- idősek és demensek nappali ellátása (Biharkeresztes, Ártánd, Bedő, Mezőpeterd, Told települések lakói számára) térítésmentes
- szociális étkeztetés

Egyéb szolgáltatások:

- menü étkeztetés előzetes megrendelés alapján
- családi és egyéb rendezvények, fogadások meleg vagy hideg étkezésének biztosítása helyben, vagy elvitellel
- konferenciák, rendezvények helyszínének biztosítása 120 főig
- meleg étkeztetés vagy állófogadás helyben 100 főig

„Le a kalappal” díjazottak - közösségünk legaktívabb résztvevői

Gondviselés Háza Református Idősek Otthona

4110 Biharkeresztes, Nagy Sándor u. 11-13.

Főépület: 06-54/541-094; 541-095; fax: 541-097

Demens részleg: 06-54/541-096;

E-mail: gondviseles.bkeresztes@reformatus.hu

Honlap: www.gondviseleshaza.reformatus.hu

Facebook: www.facebook.com/gondviseleshaza.biharkeresztes